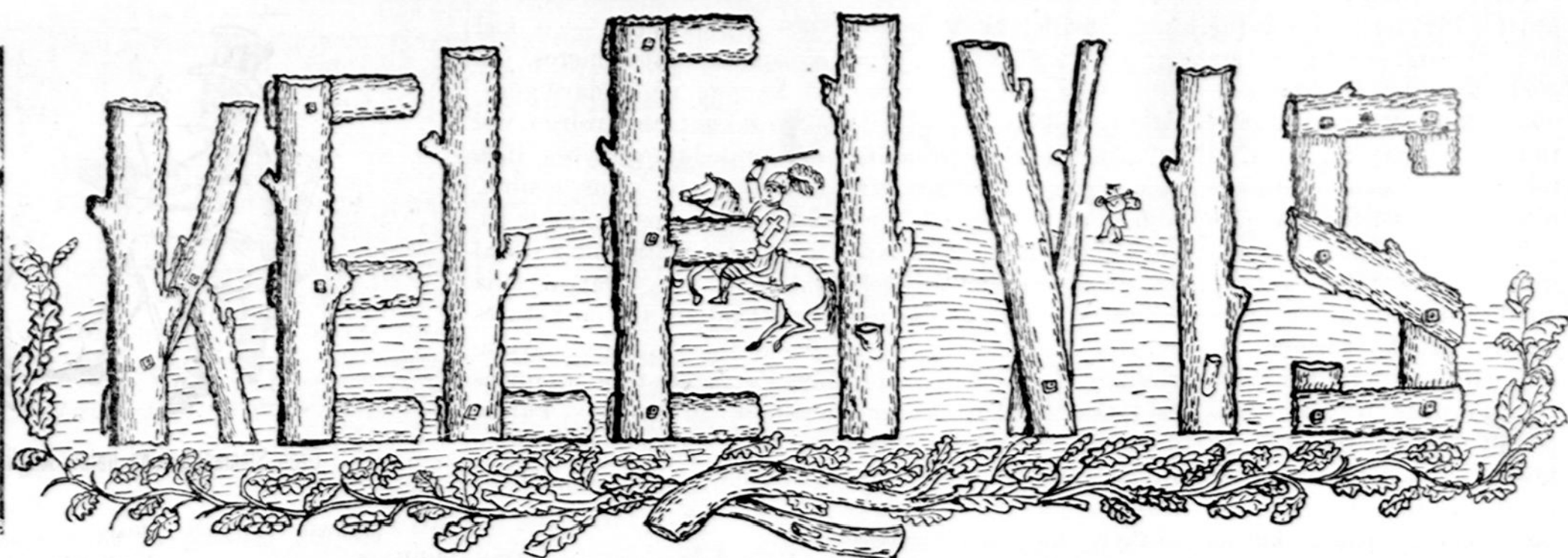

"KELEIVIS"
Geriausia Lietuvių.
Talpina gražiausias apy-
mus, straipsnelius, an-
tury ir neįprastus pa-
nimus Angliškose kni-
gose. „Keleivis“ išėina kas ket-
vergas ir kaštuoja ant me-
ty tik \$1. Adresuokit teip:

A Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly
represents over 50,000 Lith-
uanians in New England
States. Best advertising me-
dium. Executes all kinds
of Job and Book Printing
in foreign languages.
All Communications should
be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No. 25.

Boston, Mass., 3 Rugpiuccio (August) 1905 m.

Metas I.

Pasarga.

Norėdamas pamatyt mūsų laikraštį, prisiųsk savo aiškų adresą, o gausi vieną ant pažiūros dykai, paskui jeigu patinka prisiųsk vieną dolerį, o gausi „Keleivį“ per visus metus.

Teipgi brangus skaitytojai, kurie permainot savo adresą, visados prisiųskit ir seną: parašykite, kad mano senas adresas buvo toks ir toks, o naujas toks: visada parašykite abudu adresu.

Skaitytojai „Keleivio“, ar šep mūsų kostumeriai rašydami laiškus, kožną kartą padėkit savo aiškų adresą: niekad nerašykite „adresas mano tas pats“, nes mes senų laiškų nelaikom, ir gavę laiškus su „adresas tas pats“ nežinom ką daryt. Rašydami laiškus, arba prisiųsdami pinigų, uždekit tokį adresą.

A. Žvingilas,
Box 3232 Boston Mass.

Zinios.

Revolucija Rusijoje.

Še ir tų sukilimai darbininkų po Rusijos viešpatystę gali pakelti viltį sūnaus tos šalies. Mokslas platina si ir kaip karšta saulutė vis kyla augstyn, o miglos tamsybės, kurios gulėjo nuo amžių, džiūsta, krinta ir amžinai nyksta. Rusijos kraštas ir kraštas mūsų tėvynės yra tikra šalis, auginimui gerų dvasių pasišvenčiančių už kitus. Tai yra šalis, kurioje mašinerija ir gešefninkystė neužnuodijo dar žmonių proto, tų randasi vyrai ir moterys, kurie tikrai pasišvenčia už gerovę žmonių. Gyvenimas tėvo Gapono parodo, jog morališka ir pilna pasišventimo jo dvasia buvo išauginta pas jį nuo mažų dienų.

Kaipo piemenėlis, jis varinėjo gyvulius kaime Baliki, Poltavos rėdyboje. Gavo progą sustiprinti ir paaugeti savo smegenis, ir kaipo doras vaikas prisijūrejo ant savo ir kitų žmonių vargų, o kada įgavo mokslą, tapo kunigu, kartū likosi dideliu darbininkų vadovu. Tėvas Gaponas sako: „Kaip mano protas tobulingosi, angau kasdien ir vyrą: kartu prieš mano akis didinosi neapsakytos regyklos ir neiškenčiamos mano širdžiai. Aš mačiau kaip mazi činovninkai spaudė ir lupė vargšus žmones,

mačiau kaip jie skundėsi prieš savo lupikus ir buvo vėl nulupti per tuos, kurie neva darė jiems teismą. Pastojęs kunigu, aš kentejau neišpasakytą skausmą širdies, matydamas kitus kunigus aplink save nekaipo kunigus, bet kaipo dielės, kurie traukia gyvą kraują iš žmonių gyslų, nieko apie juos nesiurpindami. Žmones mano aplinkinėje buvo persidirbę, ligoti ir baisiai suvargę. Daktariška pagalba buvo tik viena plotyje 20 mylių. Kasdien man rodėsi, jog mokslas Evangelijos ir darbai bažnyčios skiriasi, neturi jokio susirišimo su darbais Dievo.

Kasdien mano širdis ėjo prie didesnio skausmo ir gailėsio tų vargšų žmonių. Kada mačiau jų vargus ir neiškenčiamus apsunčinimus, širdis virė kraujuose ir negalėjau žiūrėti, turėjau juos gelbėti. Garbus tėvas Gaponas, rusiškas kunigas, būdamas piemenėliu gal nepamislino, jog jis ves tūkstančius žmonių į ieškoti laisvės, kaip kad jis šiadien daro. Tėvas, Gaponas norėjo padaryti viską be kraujo. Jis susikvietęs visus aplinkės darbininkus, pats su jais ėjo prie caro palocių, nešdamas caro paveikslą ir paveikslus šventųjų. Jis tikėjosi, jog caras išeis prieš juos, išklaušys jų vargų, kurie sunkina, naikina ir marina darbininkus gyvenančius po jo valdžia. Bet apsigavo: caras neišėjo jų pasitikti, tik tai užsiuntė kareivius, kurie išmušė 350 ir sužeidė tūkstančių ir aštuonis šimtus. Tėvas Gaponas turėjo pabėgti, palikdamas du siratas: vaiką ir mergaitę. Dabar šitas didvyris rūpinasi, kad išliuosuoti tuos vargšus iš geležinių rankų to terono caro, kuris ne verksmo, ne pasiskundimo nenori nuo savo žmonių klausyti. Tokių vyrų kaip Gaponas randasi ir daugiau Rusijoje ir svetimos šalyse: darbuojasi jie stropiai padaryti atmainas, palengvinti gyvenimą visų vargšų. Mes turim tą suprasti ir pasišventusiems už mus pritarti ir padėti. Nebūkim panašūs į šunį, kurį pona muša, spardo, o jis vis jį myli ir tarnauja. Nebūkim panašūs į nigerius, kurinos Lincolnas palinosavo nuo vergystės, ir kada pasakė, jog jūs esate liūsi, tai nekurie dar verkė gailėdamiesi savo ponų, kurie juos pirmiau engdavo. Už liūsių sybė visi turim kariauti ir linksmintis, jog laikas atėjo kada tų kankintinių už laisvę žodžiai pasiekė plačią

žmoniją, išsidirbo sau partiją ir pradėjo viešai kariauti už mūsų visų gerovę.

Mes Amerikiečiai turim darbuotis, rinkdami aukas, labai lengva mums surinkti keli centai prie yvairių linksmybių, o surinkti pinigai ir nusiųsti žmonėms, kurie už tiesas mūsų tėvynėje kariauja, atneš mums visiem naudą. Pakilusį nepasitikėjimą turim naikinti, nes jeigu pinigai priduoti bus į Ameriko Revol. Komitetą neprapuls, bet nu eis į vietą kur reikia. Iš Bostono siųsti pinigai į Londoną rėdystei „D. B.“ organo Lietuvos Socijalistų Partijos, tapo priimti. Nuo „Lietuvos Sūnų Draugystės“ 17 dol. ir nuo vietinio rev. komiteto šimtas ir penkis dol. pakvitavonę priėmė ir bus pargarsinta kitam numerijei „Darbininkų Balso“.

Paskutiniam laike po Lietuvą tapo diktai pasidarbuota per Socijalistus, nuo ko žmonės gavo daug proto nuo išmėtytų atsišaukimų. Šu-niškas lupimas vargšų, teipgi jau persimainė ir poneliai ant darbininkų pradėjo žiūrėti kaip ant žmogaus, kuris save moka užtarti.

Karės lauko.

Du metai snėjo pereitą 28 liepos, kaip Japonija užsikvietė Rosiją padaryti diplomatiskas tarybas kaslink Korejos. Japonai, turėdami daugelį visokių užvedimų Korejoj, norėjo sutaisyti su Rosija tokias išligas, kad jų užvedimai išdirbysčių ir kitoki reikalai nebūtų suspausti. Rosija iš pradžių susitaikė su Japonais suvažiuoti į Tokio, Japoniją ir tų padaryti kokią nors sutartį, bet atsakymai Japonam buvo vis per Rosiją užvilktinti po dvi ir tris savaites. Mat, Rosija tikėjosi, daro suprotingai: čion su japonais neva ketinodėrėtis ir taikintis, o tuo pačiu tarpū siuntė į Mandžiūriją kareivius. Japonai greit Rosijos kytrumą su-prato, kad Rosija nori užgriebt Koreją, todėl nelaukė pradėjo karę 8 vasario 1904. Laikė karės japonai prazūdė 160 tūkstančių vyrų, 14 visokių laivų; laivai verti 16 milijonų; karė prekiauo 455 milijonus dol. Viskas 471 milijonų dol. Rusai prazūdė 200 tūkstančių vyrų, 85 visokių laivų, 110 keturkampų mylių žemės, laivai prekiauo 250 milijonų dol., žemės vertės 10 milijonų dol. Geležinkeliai vertės 450 milijonų dol., vedimas karės 600 milijonų. Viskas vienas bilijonas 310 milijonų. Kada Ro-

sija tiek prazūdė ir negavo jokios muštynės su japonais laimėti, priegtam žmonės ir kareiviai, supratę caro grobtumą, sukėlė revoliuciją, tai dabar jau susimislinio su Japonija susitaikinti. Japonijos susitaikymo pasiuntiniai jau yra Amerikoje. Rosijos pasiuntinys DeWitte pribus Rugpiuccio antrą dieną. Antras santaikos sąnarys bus Baronas Roman Romanovič DeRosen, Rusiškas ambasadorius Amerikoje. Angliški laikraščiai vadina Rosen lietuviu. Jeigu ir yra jis lietuviu, tai jau gerai sufabrikuotas ant rusio, o gal Lietuvoje gimęs ruskis. Ateinanti panedėlį, 7 Rugpiuccio, santaikos komitetas suvažiuos į Portsmouth, N. H. ir pradės santaikos tarybas. Visa pasaulė laukia, ką padarys tie keli žmonės! Ar su minuta nustabdydys kruviną karę ar paliks ir ant toliau žudymą nekaltų žmonių. Laukia visi, laukim ir mes, nes ir mūsų šalies Lietuvos daugelis sūnų vargsta ir miršta Tolimuose Rytuose. Dori amerikoniai ketina daryti kodidžiausią išpuolį ant santikos komiteto, kad karė būtų užbaigta. Ketina net bėgančius karės paveikslus jiems parodyti.

Iš Amerikos.

Sidlaucką parvežė.

Joną Sidlaucką, užmušėją jo pačios Marcelės, parvežė iš La Junta, Colo. pereitą su-batą, devintą valandą prieš pietus. Ant Pietinės Stoties priejo tūkstančiai žmonių, idant gautų pamatyti Sidlaucką, bet ištisų dangelis negavo nė akį užmesti. Sidlauckas surakintas su vienu detektyvu, o vedamas kitu, greitai perbėgo per stotį, skrybėlę užsismaukęs ant akių, išėdė į karietą ir užstraukė ant langų uždangalus, kad nė nematytų. Vežėjas paplakė arklius ir Sidlauckas atsідurė Šteito name. Iš-klausinėtas tapo nuvežtas į E. Cambridge turmą. Sidlauckas išrodo apverktinam padėjime. Per laiką nuo kada pačią užmušė teip su-blogo, jog net 15 svarų maziu sveria. Klausas brolio ir kitų, kodėl užmušė pačią. Atsako — girtuoklystė viską padarė. Tačiau kas pazi-kada pačią pirmą, taisako, jog jis nebuvo toks girtuoklis kaip daugelis iš mūsų. Neišlavintas protas parodė jam netikrą kelią. Jis mislino, jog bus laimingas. Sidlauckas ką nesuvalgo iš jam pa-duoto valgio, būdamas tur-

me, tai kiša po šienykū. Tą jo pasiėlgimą anglikai vadiną laukiniu ir meta blogą šviesą ant mūsų visų. Sidlauckas dabar mokinasi angliškai skaityti, būdamas turme. Tik nežinia ar tas bus jam naudinga.

Rezervorius truko.

Bridgeport, Conn. 31 Liepos čionai truko rezervoriaus prūdas. Vanduo su galybe užliejo daugelį namų, fabrikų; išardė gatves ir nu-nešė tiltus. Blėdies padaryta ant 500 tūkstančių dolerių. Iš tų miestas turi apie 100 tūkstančių blėdies.

Apgandinėja.

Medford, Mass. Paskutinėmis dienomis čionai pradėjo vazinėti į miniskas persirėdę koki nors prigavėjai ir rinkti pinigus ant ligonbūčio esančio Bostone. Kaip žmonės pasakoja, tai nuskriaudė labai daug katalikų, koki bomeliai. Apgavikų dabar jau netrūksta ir nesidrovi visaip žmones apgavinėti.

Zinios iš pasaulės.

Peterburgas. — Čionai išeinantis laikraštis „Novosti“ tapo suspenduotas ant trijų mėnesių už įžeidimą caro už nedorą jo valdymą žmonių. Dabar ministeris Bouligin'as padavė patarimą senatui, kad laikraštis „Novosti“ būtų ant visados suspenduotas. Tai mat, netik žmonės, bet ir laikraščiai turi mirti už laisvę.

Berlin, 29 liepos. — Zinios praneša, jog vokiški ir francuziški kareiviai susimušė ant rubezians Congo, Pietinėje Afrikoje. Susimušę užmušė tris vokiečius ir vieną francuzą. Francuzija ir Vokietija dar vis nesutinka su klausymu Morocco. Gal dar ir čionai iškilti karė.

London, Ang., 31 liepos — 60 tūkstančių bovelnos darbavietėse, aplinkėse Lancashire, vienbalsiai prašė darbdavių pakelimo mokes-ties ant penkto procento. Darbdaviai jiems atsakė, jog mokes ties nepakels. Darbininkai ketina sustraikuoti.

Japonija, 31 liepos — Zinios patvirtinančios pareina iš Japonijos, jog Stoesselis, komandieras Port Arthuro su jo oficierais atidavė Port Arthurą japonam, patys pa-indami kasą su penkiolika milijonų dol. rando pinigų. Jeigu tas teisybė, tai Stoesselis netoks kvailas, kaip jis išrodo.

Iš Lietuvos.

„Vilniaus Žinios“ praneša, kad Vilniuje inteligentai tariasi pastatyti paminklą Didžiamjam Lietuvos Kunigaikščiui Gedeminui, kaipo uždėtoji, įkurtoji Vilniaus miesto. Kas-zin ar Rosijos randas tik pavels tą lietuviu padaryti. Be abejonės, būtų labai malonu, kad lietuviai apie tai rūpintusi.

Vietinės Zinios.

29 liepos pribuvo į Bostoną Edward F. Dunne, Chicago majoras. Po pietų laikė ilgą prakalbą į Bostono demokratų W. Roxbury Grove. Majoras Dunne, arba apaštalas miestiskos savasties (municipal ownership) teip jį vadina angliški laikraščiai. Kalbėjo prieš dešimtį tūkstančių Bostono demokratų. Ilgoje savo prakalboje nurodė, kaip žmonės gali nusikratyti daugelį siurbėlių, išnaudotojų pavidale visokių kompanijų, trustų ir pavienių; paimdami į miesto rankas visokius užvedimus, kurie yra vartojami per visuomenę. Kaip tai: elektrikinius tramvajus (streetkarius) miesto vandenį, telefonus, šviesą. Žodžiu sakant, paimti viską, ką dabar turi kompanijos, ir brangiai parsamdo žmonėms, kad paimti viską į miesto rankas, ir kad miestas neluptų žmones, bet kad tik padarytų žmonėms tarnaujančių yrankių už maziąsias prekę ko-kią reiks ant taisymo bei naujinimo tų institucijų. Majoras Dunne nurodė, jog Chicagoje žmonės moka randos už telefoną nuo 40 dol. iki 175 dol. ant metų ir gauna negeriausią iš to patarnavimą. Už tokį pat telefoną Stockholm, Švedijoje moka tik 20 dol. ant metų, Norvegijoje 13 dol. Šveicarijoje 10 ir t.t. Majoras Dunne nurodė, jog kur tik kompanijų rankose randasi žmonių reikalingi įrankiai, tų žmones labai nuskriaudžia su dideliu random ir patarnavimais. Klausytojam rodos ta kalba patiko, bet turčiai demokratai labai nekenčia. Socijalistai jau seniai to mokina, bet jų tik tie klauso, kurie gali mislyti ir myli savo artimą.

Pereitą utarninką jau daugiau vaikų susirinko pasi-mokinti lietuviškai skaityti ir rašyti. Nekurie lietuviškai labai mazi moka kalbėti, todėl reiktų tėvams pasirūpinti — apie juos kalbėti į juos lietuviškai. Mielie broliai, nebijokite, jus vaikai mokės angliškai, tik jus pasirūpinkit juos lietuviškai išmokyti (Taša ant paskutinio pusl.)

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išleis kas ketvirtą

Boston, Mass.

Kaštuoja ant metų \$1.00

I užmarę — \$1.50

Rašydami į Redakciją, adresuokit

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti ateikit ant

52 B. Street,

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

52 B. St. So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

One inch once \$.50

One inch one month \$1.00

One inch one year \$10.00

All communications should be addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST
OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
1879.

— Klausyk, Maikė. aš noriu paklausti tavęs kelių klausimų, kurie ir tau ir man daugiau proto duos.

— Gerai, tėvai, aš esu priširęs klausyti.

— Pasakyk tu man, kodėl žmonės ima ūkėsiškas popieras daugiausia apie laiką rinkimo urėdinkui?

— Ar tai tu, tėvai, to nežinai?

— Ne, aš nesuprantu.

— E, e, tai tu, tėvai, menkas politikierius. Dabar prieš laiką rinkimų žmonės ne patys sau ima popieras, bet jiems išima popieras tie, kurie nori būti išrinktais ant viršininkų. Toki netikėti kitiem popieras išima, bet ir taksas apmoka, kad tik gautų balsą nuo žmogaus.

— Tai jie geri žmonės, vaikai.

— Taip, tėvai, jie labai geri bet ne tau, ne man; jie geri tik tau, o daugiau niekam.

— Kaip tai jie sau geri, jeigu jie kitiem daro gero, išimdami popieras, ar tu mislini, kad aš ne to nesuprantu.

— Tu, tėvai, suprantai, jog jie gero padaro žmogui į akis, bet tu nematai, ką tie ponai daro už akių — po apirinkimui į vietas urėdinkų.

— Na, o ką jie daro?

— Štai ką jie daro, tėvai: tie žmonės, kuriuos mes išrenkam miesto, aplinkės ir rėdybos ponais, pastoję tikrais gaspadoriais žmonių. Tu tėvai, žinai, jog tu esi gaspadorius stuboj: tu nupirkimui drabužius, valgi ir kitokių daiktus. Prie to tu dar ir nubaudi tą, kuris pra-

kenti. Pirkdamas drabužius tu darai gisėftą, ir kur perki, tą gauni padėkavonę, o kad daugiau pirktum, gautum ir magaryčių. Na, o tie išrinkti miesto, aplinkės ir valstijos gaspadoriai. Jie paima iš savo rankas didelę gisėftą. Jie taiso gatves, duoda dirbdinti tiltus, stato mūrus, užlaiko turmus, ir teip milijonai dorelių pereina per jų rankas, ir kada eina per jų rankas. Daugelis tų pinigų papūloja į rankovę tų ponų. Paskui jie daro tiesas žmonėms, pagal kurias vargšas, turčius ir kiti turi gyventi. Taigi turčiai eina ir paperka tuos tiesų darytojus, kad jie padarytų tokias tiesas, pagal kurias gyvenant turčiai galėtų išnaudoti žmones vargšus. Ar tu suprantai tėvai?

— Biskį, rodo, būtų teisybė, bet kur darodymas?

— Darodymas, tėvai, štai kur geras: šmet Massachusetts valstijoje vargšai darbininkai norėjo, kad įnešti tiesą, kad vaikai turėtų eiti į mokyklą ilgiau, kad jų nepriimtų į fabrikus perjaunų. Bet turčiai žino, kad vaikai prie mašinų tiek gali padaryti kaip suaugę, užtai papirko tiesų darytojus, kad jie tokios tiesos neįvestų ir neįvedė.

— Ar matai, tėvai?

— Ar gi ne vis tiek ar vaikas dirba ar suaugęs?

— Žinoma, tėvai, kad ne vis tiek, vaikas dirba per dieną už 50 centų, o suaugęs nenori nė už dolerį dirbti.

— Aha, aha! gerai tu sakai.

— Na, tik tu, tėvai, gerai apmislų, o rasi tūkstančius tokių vietų, iš kurių išrinkti urėdinkai daro tūkstančius dolerių, tada pamatysi kodėl jie ima kitiem popieras, fundija it taksas apmoka.

— Dėkui tau, Maikė! Jau dar aš tuos vagius pažįstu.

— Tai gerai, tėvai, kad tu pažįsti tuos vagius, bet ką tu darysi, kad nuo jų apsiginti?

— Aš vaikai už juos nebalsuosiu.

— Tai už ką tu balsuos?

— Aš daugiau už nieką nebalsuosiu.

— Ne, tėvai, teip negerai tu turi balsuoti, nes tu esi ūkėšas šios šalies, dėlto tau turi rūpėti šios šalies gerovė. Bet pirma balsavimo turi pažinti tų žmonių būdą ir žiūrėti už kokias Partijas jie eina.

— Vaikai, kaip gali tuos žmones pažinti, kad jie visi reikalauja balsų.

— Tas, tėvai labai lengva, tu neturi žiūrėti žmonių, tik tai žiūrėk, ką tie žmonės žada darbininkam gero padaryti.

Korespondencijos.

ROCHESTER, N. Y. 26 liepos 69 kuopa „S. L. A.“ laikė savo bertaininį susirinkimą, ant kurio užsimokėjo duokles ir keli nauji sąnariai prisirašė. Ant susirinkimo buvo skaityti lapeliai „Tautiečiai ir Tautietės“ (atsp. „S. L. L.“) buvo paaiškinta jų mlieris ir ką su jais reikia daryti. Toliau buvo kalbėta apie revoliuciją Rosijoje ir reikalingumą aukų ant švietimo ir budinimo mūsų bro-

lių Lietuvoje, kad jie nesnaustų ir kad neliktų užpakalyje kitų tautų, teipgi kad nebūtų priskaityti prie kitų tautų, bet būtų atskiri tauta, kada sugrius dabartinis caro rėdas, kurio dienos vis eina prie galo. Išdalinant lapelius, draugai sumetė po kelis centus, kurie bus nusiųsti rev. Kom. Radosi nemazai priešingų, kurie kitus stengėsi atkalbinėti, sakydami: „Nežinia, kur ir ant ko tuos pinigus siunčia. Nors buvo aiškinta, jog dabar sunku pasakyti ką daro su tais pinigais. Tada tik bus galima zinoti visiem, kada nuvers darbininkai caro didybę ir numes jungą nuo savo sprando. Tas vienam labai nepatiko, ir atsistojęs užriko: „Pirmiau laukit patys smerties, nekaip jūs carą nuo sos to nuversit“. Kodėl tas žmogus už carą užtaria, nežinia, tik tiek žinia, jog jis tankiai išsigeria drutai, o apie tokius daigtus, kaip kariavimas už laisvę niekad nemislija, ir jokių aiškinimų nenori klausyti, ką parodė jo išėjimas laukan, kada kiti pradėjo jam aiškinti.

Susirinkusių buvo didesnis būrelis, negu kitais kartais ir viskas gražiai nusidavė. Merginos kelios teipgi atlikę susirinkimą, kas nemazai palinksmo vyrus, kurie rūpinasi ir nori matyti visus lygiai — brolius ir seseris einant ant viešų susirinkimų ir mėginant lukštenti bėgančius mūsų klausymus. Kada visi rūpinsimės, kada visi mėgims išrasti kaip pagerinti būvį mūsų vargingą, tada tikėtai ateisim prie tikro supratimo, tikros meilės ir vienybės. Būtų malonu merginas matyti ant susirinkimo, kuris bus 27 rugpjūčio svetainėje 328 Clifford St. Susirinkimas bus darbininkiškos dvasios „L. S. P. A.“, kur bus pasikalbėta apie daug mūsų svarbių reikalų, ir priimami nauji sąnariai. Darbininkai mes esame visi vyrai ir merginos, todėl visi turim rūpintis apie savo gerovę.

Broli, sesute ir visi žiūrėk kokį jungą neši! Atmink praieitę asarotą ir ateitę dar neisikovotą...

Turim apginti patį save. Kiti neapgins tavęs ir mane. Knygą skaityk, protą vartok. Dorai mislyti niekad nenusitok.

O laisvę greitai mus apnyks, Vargai asaros veikia išnyks.

Vargšas.

* * *

FOREST CITY, PA. Pas mus lietuvių yra gana daug, ne kurie jau turi žmogiską apsiėjimą ir supratimą. Skaityti visokius laikraščius ir moka kaip pasielgti. Kiti dar gyvena miegodami. Atėjo jie miegodami į Ameriką, čionai radę gerą trunką rudzio, visu užmigo. Nuo miego akys apžėlė, jau nieko nematė ir nemislija. Jauni jaunikaičiai ir panos, kurios galia būtų godoti, gerėtis kaip bijūnais bė pavasario lenijom, kurie šviestų, gražintų ir dabintų mūsų tautą. Bet, oh, Viešpatie! kaip jie dubina, gražina, tai net sunku kvepuoti, pamislinus. Buvo čionai vėselė vieno pono, kuris sukvieta ir vaicino

tuos jautukus, ir — o kad njeikas neturėjo mieros, nė tie ką gėrė, nė ką davė gėrymus, tai antgalo apsirgo visi taja prakeikta girtybės liga, kuri mus teip visus zemina. Ką darė mergos su vyrais pasigėrę, tai Baltruvienei tikrai gali apskaičiuoti. Darbai eina menka, dirba tik po ketures dienas ant savaitės. Antanas Paulackas tapo užmūstas mainose 10 liepos. Paliko pačią ir vaikus vargingam padėjime. Lietuvis.

* * *

NEW BRITAIN, CONN. Darbai eina neblogiausia; dabar per karščius visos fabrikos nedirba subatom po pietų. Be darbo žmonių yra nemazai, ir pribuvusiam sunku gauti darbą. Per kelias dienas turėjom didelius karščius teip, jog nekurie darbai turėje paliauti dirbę. Dabar oras vėl atvėso ir gražus.

Tarpe lietuvių nieko naujo negirdėti, tik andai per tuos karščius vienas prajovas langą karčiamoj išmūšė. Iš pradžios juokėsi, bet kaip 20 dol. užmokėjo, tai atminė, jog mėnesį jau reiks dovanai dirbti. O iš to nebuvo ne linksmybės, nė tautai gero nieko nepadare. Ką gali padaryti su 20 dol.? Gali gražų apsilvilkimą nusipirkti, gali laikraščius užsirašyti ant 20 metų, kuris tau parodis blogus kitų darbus ir pakalbįs prie gero. Gali prie „S. L. A.“ prigulėti per 10 metų, būti apsaugotu, kad nereiktų kitiem keikti ir duoti aukas, kaip numirsi; 20 dol. nusiųstum į kraują — tėvas šivė nusipirktų ir niekad sūnaus neuzmirštų. Į „Tėvynės Mylėtojų Draugystę“ gali prigulėti 30 metų už tuos pinigų ir gauti tiek knygų, jog smegenis padidintų. Nereik žiūrėti, kad vien pilvas augtų, reik ir smegenų nepamiršti. Už 20 dol. gali vaiką išmokyti ant partapijono grajiti. Ir kiek tai gali gero padaryti su tais pinigais. O kas nauda kad ant stiklo išmetė. Kas kitas bus prajovu? Lietuvis.

* * *

WORCHESTER, MASS. D. Eimaitis iš Union City, Ct. pribuvo čionai 15 dieną liepos ir pridarė nemazai sukirkinimo. Worcesterio Lietuviai... geriausia atsizymti su b... d... žentais. G... e-e-e vyrai vartokite protą! Matotė ką pinigąs daro.

Karės Arelis.

* * *

Apsisaugokite patys ir mandaneškite!

Stasys Kalinauckas, Suvalkų rėdybos nuo Vilkaviskio, penkių pėdų angščio, juodi plaukai, ūsai juodi ir nedideli, rišta nosis, kalba povaliai ir atsako pamislydamas, kaip niekas nekalbina, tai nieko nešneka. Apsirėdęs vasariniais čėverykais, apatines drapanas mėlyno audeklo; juodas siūtas jau nenaujas; suglaustų kojų ir su maza valiza. Sako, turi motiną, brolių ir seserį Bostone, Mass. Jis nuvažiavo ar Bostoną, ar į Worcesterį, Mass. Jis mane labai nuskrandė, todėl pranešu kitiem apsilvaktuoti, ir kas duos man žinią, gaus 5 dol. dovanų. P. Pušaitis, 66 Appleton St., Keene, N. H.

Dede Siamas mokina lietuvi Angliskos kalbos.

Angliskai	Istark	Reiškia
obedient	obydient	paklusnus
servant	servent	tarnas
taller	tolar	augštesnis
doubt	daut	abejonė
truth	triūt	teisybė
suffer	sofer	kentėt
opinions	apinious	išmanymas
approved	apruvd	užgirta
handsom	hanson	gražus
succeed	suksyd	pasisekt
loved	lovd	mylėjo
eaten river	ytten river	suvalgyta upė
enough	nof	gana
traveling	travling	keliauja
slowly	sloli	povaliai
raining	reining	lyja
nowise	novais	niekaip
blame	blēm	kaltinti
comparison	komparison	sulyginimas
jumped	dziumped	nušoko
platform	platform	tiltas
continue	kontiniu	testi tolyn
without	vidaut	be
means	myns	turta, reikalingi daiktai

Your obedient servant.	Jų paklusnus tarnas.
You are taller, tan I.	Tu esi augštesnis kaip aš.
You mistake.	Tu apsirikai
I doubt the truth of his story.	Aš abejoju teisingumu jo istorijos.
He was too young to suffer much.	Jis buvo perjaunas kentėt daug.
I hope you will think nothing of it.	Aš vilnuosi, tu nemislysi nieko apie tai.
His opinions are approved by all.	Jo mislis yra užgirta per visus.
Handsome is who handsome does.	Gražus yra, kas gražiai daro.
If I succeed.	Jeigu man pasiseks.
They loved each other.	Jie mylėjo viens kitą.
The bread is eaten.	Duona suvalgyta.
The river is frozen.	Upė yra užšalus.
A house large enough.	Stuba gana didelė.
We are traveling slowly.	Mēs keliaujam povaliai.
It is raining fast.	Lyja smagiai greitai.
The boy fell to the floor.	Vaikas nupulė ant grindų.
He is nowise to blame	Jį negalima kekaip kaltinti.
He is tall in comparison with her.	Jis augštas sulyginus su ja.
I went to see him.	Aš nuėjau pamatyti jį.
He jumped from the platform.	Jis nušoko nuo tilto platformės.
A man eighty years old.	Vyras aštuonesdešimts metų senas.
No, I thank you.	Ne, dėkui jum.
I cannot continue without further means.	Aš negaliu testti be tolesnio išgalėjimo.

Parlamentariškos tiesos atlikimui susirinkimų.

(Tąsa).

Neginčijami klausymai.

Įnešimas užbaigti susirinkimą; palikt klausymą ant toliau, šaukti pirmesinį klausymą, turi būti priimti be ginčo. Teipgi visoki netikėtai atsitinkanti tvarkos reikalai, pakylanti po perleidimui minėtų klausymų, turi būti sutaisyti ar per apelaciją ar kitaip, bet neginčyti.

Tvarka ginčuose.

Kada vienas iš draugų nori kalbėti, turi atsistoti ant savo vietos visiem matomai ir pirmiausia atsiliepti į pirmesį; pirmsėdis pašaukė kalbėtoją vardu, ir teip susirinkę mato ir pažįsta kas kalba.

Kada ypata atsistoja kalbėti, joki klausymai negali būti įnešti, ir niekas neturi tiesos pertart kalbančiam, tik tai pirmesėdis, jeigu kalbėtojas nuklysta nuo klausymo. Jeigu 2 kartą atsistoja kalbėti, pirmsėdis perstato katras turi kalbėti pirma, pašaukdamas tą vardu, bet jeigu pašauktas noriai kitam savo vietą apleidžia, tada antrasis kalba.

Niekas daugiau negali kalbėti apie tą patį klausymą kaip du kartą, be daleidimo viso susirinkimo, išimant tik pataisymą, išaiškinimą jo pirmiau kalbėtos kalbos.

Jeigu pirmsėdis keliai kalbėti, tai stovintis ir norintis kalbėti, turi atsistoti ir užleisti, idant pirmsėdis būtų girdimas pirmiau.

(Toliaus bus).

Lietuvizskom Moterim ir Merginom.

Kaip sutaisyti kepenis.

Kepenis pirma reikia plonai supiaustyti, paskui karštu vandeniu užplikyti; išėmę iš karšto vandens, dėkite eilę kepenų ir eilę smulkiai supiaustytų obuolių, pabarsykite su druska ir pipirais: uždengkite tegul pastovi vieną valandą. Prieš kepimą pavoliokite kepenis į miltus ir dėkite į karštus taukus ir kepkite, pakol abi pusės bus gerai apkepus; kada kepenys iškepus, pilkit biskį vandenio ir pavirinkit dešimtis minučių, ir bus gatava. Tik nepilkit per daug vandenio, pilkit tiek kad skystimas pasidarytų tirštas.

Barbė.

Kropeliai.

Du biskį priplaktus kiaušinius, tris šaukštus sutarpyto sviesto, vieną puoduką cukrinių miltų, (powder sugar) pusę puoduko saldaus pieno, šaukštuką vanilės ištraukų (essence of vanilla). Sumaišykite viską į krūvą; paskui dėk miltų kiek reikia, kad galima būtų iškošioti į miltus įdėk šaukštuką ir pusę kepenų miltelių (baking powder) vieną šaukštuką. Sumaišyk viską į krūvą, iškošiot plonai, kad nebūtų storesni už bertainį colio. Įdėkit diktai taukų į puodą, ir kada taukai pradės gerai virti, dėkite į taukus supiaustytus į apvalius arba pailgus šmotelius, ir tegul paverda, pakol abi pusės gerai parus. Piaustyti kropeliai, yra tam tyčia padaryti blekiniai apvalūs peiliai. Toks peilis padaro ir mažą skylę vidurije, tokiu būdu duoda kropeliui greičiau išvirtį. Kaip jau išverda tuos, išimkite, o dėkite kitus į tuos pačius taukus, pakol visus išvirsit, tie patys taukai bus visiem geri. Barbė.

Saladas iš riešutų ir obuolių.

Du didelius obuolius supiaustyk į keturkampius šmotelius smulkiai, dėk svarą valakiškų riešutų, biskį sukaptų, stalavą šaukštą cukraus, druskos, pipirų; sumaišę viską į krūvą, patieskite gražių salotų lapų ant torielkos ir dėkit viską ant viršaus tų lapų; paskui padarykite smetoną užpilti ant to visko. Smetoną daryk šiteip: šaukštą sviesto kupiną šaukštą miltų, pipirų biskį, muštardos miltelių ketvirtadilį šaukštuko; sudėję viską į krūvą, užvirinkite: sviestą, pipirus, miltus ir druską. Paskui pusę puoduko acto, du šaukštus cukraus dėkit į užvirintą sviestą su miltais, ir maišykite greitai. Ant pabaigos kaip viską į krūvą sudėję, užvirinsite, nukelkite ir suplakę vieną kiaušinį įmaišykite; kaip atsals dėkite puoduką saldzios smetonos ir gerai išplakę supilkite ant salotų. Labai gardus valgis. Barbė.

Patarimas.

Jeigu į vandenį, kuriuom mazgoji langus, įpilsi biskį gazo, mazgojimas pasirodys lengvesnis ir daug švariau galima nuvalyti.

Tėmyk! Jei nusideginsi ar nupliksi dalį kūno, tai greitai reikia uždėti sodos (baking soda) tas prašalins užtraukimą pūslių. Barbė.

Divonai.

Žodis apie divonus gali mums daug gero padaryti. Mokyti žmones ir turtingi, kuriems rūpi sveikata, išmėto divonus nuo grindų, nes tai yra senas būdas užsiklėpus nuo senovės, tiesi grindis divonais ir prikalti ant istisų metų. Pirmiau, kada žmonės nepazino bakterijų, mikrobu sėklų, ligų, kurių mūsų akys nesumato, tai divonai buvo grozybė, bet dabar, kada daktarai pripažįsta, jog divonai per metus daug tų bakterijų surenka ir laiko. Jų negali išuoti, nė išplauti, užtai turtingesni ir mokių pradėjo dėti kieto medžio grindis ir tēplioti arba vaškuoti, kad būtų gražios grindys, ir galima būtų išplauti. Divonus paties, tik siaurus, kur turi daugiau vaikščioti.

Užmušėjas 50 savo pačių.

Mieste Chicagos yra nuspręstas žmogus ant mirties už nužudymą 50 savo pačių. Vardas jo Johann Hoch, gimęs Vokietijoje, mažam kaimeliu ant kranto upės Rhi-ne. Hoch, būdamas dar vaiku, slankydavo ir klausydavo, kaip mergos su vyrais daro sutartuves apsivesti. Tas jam labai patikdavo, ir jis tą su širdžia atvira mokinosi. Hoch prisizūrėjo prie visokių sutartuvių. Jis matydavo tankiai kaip negražus, kartais šlubi apsivėdavo su merginomis tokiom, jog niekas netikėtų, kad tokia mergina eitų už teip netikusiai išrodančio vyro. Hoch prisizūrėjęs ir prisiklausęs visokių kalbų, kokiom tie negražus vyrai paverždavo meilę gražų ir turtingų merginų. Pats atėjo į vaikino ūvį ir pradėjo mėginti su tuo mokslu naudotis. Jis tuojuo apsi-vedė su puikia Ona Malten Viennoj, Austrijoj. Nors tėvas tos merginos ir draudė dukterį nuo apsivedimo su juom, aiškindamas, jog jis turis bauras akis ir negali būti geru vyru, bet Hoch mokėjo jos meilę paveržti. Kartą išsivežęs ant azeroparštyti, paklausė ar ji eis už jo. Mergina atsakė, jog tai negalimas daigtas, kad ji galėtų už jo tekėti. Tada Hoch apvertė laivelį ir pusiau prisigirdęs merginą išsivilkant kranto ir tokiu būdu pertikrino, jog jis ją myli ir apsi-vedė. Pirmą ženatvę pertikrino Hoch, jog istisų galima merginą paveržti, todėl jis ir užsiėmė tuom amatu. Apsivedė po kelis kartus Vokietijoje, Austrijoj, Francuzijoje. Moterys jo mirė viena po kitai. Gyduolės, kurias jom duodavo, rodėsi ne gyduolės, bet nuodais. Antgalo Hoch atsibastė ir į Ameriką, bet nors žmonės sako, jog čion tik pasileidėliai gyvena, vienok Hoch'aus darbas neilgai jam sekėsi. Nužudžius paskutinę jo pačią, Emilę Fisher po tėvais, tapo nabagas suimtas ir nuspręstas ant mirties. Hoch turėjo būti pakartas 28 liepos, bet išsirado viena moteris turtinga, kuri parūpino kaštus ant apeliacijos ir tokiu būdu Hoch dar liko gyvas iki kitas sūdas nuspręs.

Hoch sako, jog jo užsiėmimas vesti ir zudyti moteris, yra panašus į kitus užsiėmimus, su kuriais pinigą galima padaryti ir nieko naudingo nedirbti. Jis sako, jog Vanderbilts, milijonierius, kuris pila milijonus, išpardavinėdamas kerosiną, arba kiti milijonieriai, kurie nieko nedirba, o pinigus neišpasakytus nuo žmonių surenka. Tai ir jie lygūs užmušėjai žmonių. Hoch užmušė apie 50 pačių ir nuo visų likosi dideli turtai; taigi jis gražiai gyveno, išnaikindamas tiek gyvybių. Kiti turčiai teipgi gražiai gyvena, bet jie nemuša savo pačių, tik stumia prie vargo ir nekartą priverčia žmones prie alkio ir patzudystės. Aiškiai galima pasimokinti gražios lekcijos iš tokių atsitikimų kaip Hoch ir kitų, ir dar tūkstančių, kurių niekas nesuseka. Tas yra, rodos, privatišku žmogaus reikalų, išaugęs iš kokios priezasties, kuri neužima dorą žmogų. Bet istiesų apmislins, tų priežasčių per daug ant pasaulės atsitinka ir visos gema iš įnigo pusės. Pinigas, tas nekalitas metalas, negeresnis už kavalką molio. Zudo ir naikina tūkstančius žmonių kasdien. Pinigas yra žmonių išmislo, o tas išmislo teip mus kankina. Žmonės dabar protauja kaip padaryti, kad vietoje aukso, sidabro ir vario, pinigų būtų darbas; teip surėlytas, jog kiekvienas sveikas žmogus pinigus turėtų uždirbti nuo kito uždario, negalėtų niekas naudotis. Tada negalėtų žmogų ulmušti ir jo pinigus pasisavinti. Tokį mokslą skelbia Darbininkų Partijos, kuriuos vadina Socialistais. Jiem žmonės netiki, užtai kad daugelis dabar gyvenančių iš kitų prakaito, niekina ir išmislija nebūtus daigtus ant tų žmonių. Bet toki atsitikimai kaip Hoch ir kitų piktadarių, kurie savo galybę padeida ne ant pamokinimo tamsesnių žmonių, bet rūpinasi, kad juos zudyti, bile tik savo gyvenimą pagerinti, atidaro mūsų akis ir priverčia apmislinti ar ilgai pasauleje pinigai los tokią rolę, ar ilgai žmonės nesusipras ir nesurėdys teip kad ne pinigai, bet darbas būtų augščiausio pasaulės galybės.

Juokai.

— Kam korsėtai reikalingi?

— Korsetai reikalingi dėl to, kad išspausti visas puskailes merginas iš svieto, o palikti tik tas, kurios nedurnos varzytis.

— Klausyk, godotinas tiesdary ant ryt aš esu užsisteliavęs sau advokatą, todėl meldziu mano teismą atidėti.

— O ką tavo advokatas pasakys?

Tiesdarys į nelaisvį:

— Kuo tu užsimini?

— Aš esu marininkas.

— Aš netikinu, jog tu buvai kada ant laivo.

— Ar tu mislini, kad mane maiše iš Airijos atnešė.

TOLSTOJAUS APYSAKA.

Keturesdeszimts Metu.

Legenda Malorosijos.

Vertė iš Angliško Musikas.

(Taša)

Trakimas to nesitikėjo, ir nusimines tarė:

— Kur aš dabar eisiu? neturiu nė tėvų, nė giminių.

— Neturi! ar tai tu mislini, kad tai mano priderytė laikyti žmones be tėvų ir giminių — atsakė Špakas. — Pasiduok į kariumenę. Tokių kaip tu kariumenėje labai reikia.

— Aš nenoriu būti kareiviu — atsakė Trakimas.

— Tai užsimkie kokių amatu arba pradėkie pirklystę. Tu prie to tikęs, ir galėsi pasilikti turčius; tada nusipirksi sau arklį, vežimą, mėlyną žiponą, ir apsilaisvęs gražiai galėsi pas mane sugrįžti. Tada būsi mano pagodotas, ir priimsiu kaip būsenti žentą; bet kaip stovi dabar, tai negali nė mislyti apie tai. Aš matau, jog tu suprantai, kas yra gerai — teip kalbėjo Špakas.

— Kaipgi aš galiu pradėti pirklystę? — klausė Trakimas — kas duos man pinigų?

— Aš nežinau, — atsakė Špakas — tas yra tavo reikalas, o ne mano.

Trakimas dar norėjo ką daugiau kalbėti, bet darbdavys sumaisė jo kalbą, sakydamas:

— Eik sau, daugiau neturiu ką tau sakyti. Kada sugrįši su mėlynu žiponu ir savo arklį, tada aš su tavim pasikalbėsiu. Bet dabar ką-gi aš galiu su tavim kalbėti, jog tu nieko neturi, kaip tik pilką sermėgą. Išnykie iš mano akių!

Trakimas išėjo. Vasa visą laiką stovėjo už durų ir gerdojo visą tėvo kalbą. Trakimui per duris išėjus, ji užsikabino jam už kaklo ir verkdama lydėjo per duris.

— Vasa eik šė! Eik kogleičiausia! Klausyk savo tėvo! — šaukė Špakas. Vasa paklausė ir sugrįžus į seklyčią su gailingu balsu kalbėjo:

— Tėvai, kodėl mus kankini?

— Ką kalbi mus — paklausė Špakas tave ir ką kitą?

— Mano jauniki — atsakė dukterė.

— Ką tokius — paklausė tėvas.

Kas jį palaimino tavo jaunikiu, o tave jo būsiandį pačią. Pora niekad nesivadina save tokiais vardais, pakol negauna tėvų daleidimo. O jus — koki tėvai jus palaimino? Aš tau sakiau ir sakiau Trakimui, kaip jis bus turčius, nusipirks sau mėlyną žiponą, arklį ir sugrįž pas mane su piršliais, tada tu būsi jo merga.

II.

Trakimas nuliūdo, vienok nebuvo ką daryti, reikėjo Špako namas aplėisti. Susiršo savo dvejis marškinius ir žiponą į našulį ir sugrįžo pas savo vargšę tetą. Teta dasizinojus kas atsitiko su Trakimu, pirma pradėjo keikti Špaką, o paskui išmėtinėjo savo brovaikiui, ką nebuvo istikimu Špakui, e antgalo pradėjo paprastai dejuoti ir skūstis ant savo locnų vargų.

Kada Trakimui nusibodo klausyti tetos dejavimų, apėjo jis stubelę ir išėjo. Iš nuobodumo nežinojo kur eiti ir ką daryti, tik pasijuto, jog vaikščioja patvoriu, netoli turčiaus namų, palė kuznias, kurios stovėjo ant stataus kranto upės, augščiau susijusių krūmų. Saulės spinduliai žibėjo ant vandens ir atsimušė į turčiaus langus. Trakimas ilgai žiūrėjo ant spinksančių vilnių, kuris rodos viliojo jį ir zadėjo palengvinimą jo gyvenimo. „Eisiu ir pasiskandysiu“, mislino jis sau. — Kam aš čia turiu gyventi gyvenimą suspaudimui? Gerovės ir linksmybės nėra mano dalyje ir matomai, jog niekad jos nebus. Aš esu dar jaunas, tad kur da galas mano vargų! Geriau nūsikratyti viską jaunam, nekaip kęsti kentėjimus toliau. — Trakimas tvirtai laikydamsis tos mislies, nuėjo

palė upę su vilčia pasiskandyti ir nūsikratyti viską.

Pirmiau nekaip Trakimas priėjo prie vandens, pagriebė jį kas-zin kas už pečių. Trakimas atsuko ir pamatė žmogų nedidelio ūgio, su trumpu žilu žiėminių apsilvilkimu, ant kurio buvo apsijuosęs su diržu, su kepure iš juodo aksomo. Trakimas jį tuojuo pažino, nes tai buvo Pridibalka.

Paskutinis paėjo iš turčiaus namų, kur jis buvo vyriausiu sodauninku per pereitus dvyliką mėnesių. Jis gyveno sode ilgoje stubelėje, kurios vieną pusę jis užėmė, o antroje pusėje gyveno jo pagalbininkai — Motilino sluzauininkai. Pagelbininkai buvo tikrais sodų darbininkais, o jų vyresnis Pridibalka priimdavo prisakymus nuo pono, pats sode nieko nedirbo. Nuo laiko kada jisai buvo perstatytas kaip vyriausias, sodauninkas kartu pradėjo būti geriausiu draugu dvaro viršininko, kuris tuo laiku buvo perdėtinu ant Motilino turtų. O kaip jaunas Motilinas sugrįžo iš kariumenės, sodauninkas prisigerino prie jauno pono ir buvo dar geresniais draugais, nekaip pirmiau su perdėtinu. Tarnai, matydami, jog Pridibalka draugauja su ponu, visi jį pagodojo ir bijojo jo prisakymų, bet kaimiečiai nelabai jį užkentė. Jo veidas buvo nepritraukiantis ir visas užsidengias su pučkais. Akys žalsvos, be pasilsio mėtėsi nuo vieno daigto ant kito. Apvalus veidas su stačiais ūsais, daugiau panėšėjo ant katės. Kaime jį visi vadino „Pridibalka“ (Valkijosas), dėlto kad nieks nežinojo, iš kur jis atsirado, vienok pono namuose jis buvo šauktas jo tikru vardu, Fetis Borisovič ir laikytas už svetimšalį, nors ir niekas nežinojo, iš kokios tautos jis paeina. Vardas jo buvo nepaprastas, todėl sunku buvo kitiem atsiminti. Pridibalką niekas nematė baznyčioje, bet tankiai karčiamose. Jis pats mažai kada gerdavo, bet kitiem tankiai fundydavo. Baznytkiemio kuigas Pridibalkos nemylėjo visai, ir kartais sakydavo, jog jis yra tikras velnias žmogaus kūne. Ką jam patvirtindavo seni ir godotini kunigo draugai.

— Kur tu eini, tu puskvaili? — paklausė Trakimo Pridibalka.

Trakimas atsigavo biskį, bet visai nieko neatsakė. Pridibalka atsistojo priešai Trakimą, ir pažiūrėjęs jam į veidą, tarė:

— Eime su manim, išsigersi ir jausiesi daug geriau, ir paėmęs Trakimą už rankovės, nusitraukė į karčiamą.

— Tu girdėjai visokių šnekų apie mane — kalbėjo Pridibalka Trakimui, veddamas jį į karčiamą. — Netikėk kalbom. Aš esu geras žmogus ir pagelbiu kiekvienai.

Užėjo jie į rusišką karčiamą. (Žydam čion nevalna buvo užėiti) Pridibalka užfundijo Trakimui ir įsivedė jį į kuznią, ir apsižiūrėjęs Pridibalka pradėjo klausinėti.

— Dabar pasakyk man, Trakimai, kas tave traukė prie patzudystės — nūsiskandyti? Pasakyk man!

Trakimas papasakoje visą savo istoriją.

— Ar tai tik tas — tarė Pridibalka. Aš nepažįstu Špako, bet aš girdėjau apie jį. Sako, jog jis yra labai rūstus žmogus; bet kad jis prizadėjo leisti už tavęs dukterį jo, tai jis tą ir padarys. Jis negalės mainyti savo zodžių ir atsisakyti, kada nuvaziuos pas jį su savo arkliau, vežimu ir apsiirengsi į mėlyną, bajoriškos suknius žiponą; kadangi jis pats tą prizadėjo.

— Bet kur aš gausiu tokį žiponą, bė arklį — paklausė Trakimas. — Aš esu netik vargšas, bet sirata, neturintis nė gimdytojų, nė giminių. Aš turu vieną tetą, bet ir ji gyvena tik iš ubagavimo varde Kristaus. Senis Špakas tą man liepė padaryti tik dėlto, kad mane apmonyt, jis tik išjuokė mano vargingumą. Jis gerai žino, jog aš negaliu gauti arkliau, nė tokių drapanų, dėlto jis prizadėjo man savo dukterį.

— Tu skundiesi, kad neturi tėvų, nė giminių — tarė Pridibalka. — Na, o aš tau pasakysiu tiek, kad tu tik turėtum pinigų, tu greitai gautum tėvus ir gimines. Kada žmogus turtingas, jam niekad netruksta nė draugų, nė giminių.

(Toliaus bus)

